

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΘΑΝΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΑΥΜΑΤΙΩΝ
ΤΗΣ 23^{ης} ΙΟΥΛΙΟΥ 2018 ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΤΙΚΗ**
Διεύθυνση: Οδυσσέα Ανδρούτσου & Κυβέλης, 19009, Νέος Βουτζάς, Ραφήνα
Email: syllogos2372018@gmail.com

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ

Κυρίες, κύριοι.

Σας καλωσορίζουμε στην συνέντευξη τύπου του Συλλόγου Συγγενών Θανόντων και Εγκαυματιών της 23 Ιουλίου 2018 στην Ανατολική Αττική.

Ευχαριστούμε όλους που ανταποκριθήκατε στην πρόσκληση μας.

Όπως μπορείτε να δείτε, είμαστε εδώ σήμερα εκπροσωπώντας, όπως κάνουμε όλα αυτά τα χρόνια, τους οικείους μας, θανόντες θύματα και εγκαυματίες θύματα της 23ης Ιουλίου 2018 και μέλη του συλλόγου μας, σε έναν δικαστικό αγώνα που έχει δοκιμάσει κάθε αντοχή μας.

Βρεθήκαμε να παλεύουμε με το πένθος της απώλειας των αγαπημένων μας και τον πόνο από τις ισόβιες πληγές μας, ενάντια στο χρόνο μα και ενάντια σε έναν απίστευτο παραλογισμό με κοινωνικές διαστάσεις, αφού, αντί το σύστημα να αναλάβει τις ευθύνες του και να χαρακτηρίσει ως κακούργημα τη δολοφονία και τις βαριές σωματικές βλάβες 160+ ψυχών, ουσιαστικά, επιχείρησε να μετατρέψει όλους εμάς τα θύματα σε θύτες...

Ένα έγκλημα στο οποίο εάν αναγνώριζαν τα εγκληματικά λάθη τους από την πρώτη στιγμή και τιμωρούνταν οι υπεύθυνοι, όποιοι είναι, ενδεχομένως να μην υπήρχαν κι όσες τραγωδίες ακολούθησαν ή θα ακολουθήσουν...

Τόσο προσωπικά όσο και συλλογικά, κάθε ένας από εμάς, σχεδόν 7 χρόνια, κάνουμε τιτάνια προσπάθεια προκειμένου να αναδείξουμε την αλήθεια των γεγονότων και την αλήθεια που αφορά στους υπεύθυνους αυτού του τρομακτικού εγκλήματος, που ακόμη ελάχιστοι δυστυχώς γνωρίζουν.

Όλα αυτά τα χρόνια μιλάμε, φωνάζουμε, μα δεν ακουγόμαστε.

Καθοδηγούμενοι υπερασπιστές άλλου "δικαίου", αυτόκλητοι εκπρόσωποι και σωτήρες άλλων συμφερόντων προσπάθησαν, από την πρώτη στιγμή, να πείσουν την κοινή γνώμη πως "αυτό που μας συνέβη" ήταν "ακραίο" ή και "αναμενόμενο", ενώ πολλοί θέλησαν και κατάφεραν να μας εργαλειοποιούν, για το όποιο δικό τους όφελος.

Κατάφεραν να μιλούν "για εμάς" χωρίς εμάς.

Να ντύνουν την αλήθεια μας με ψέματα, όπως και όπου βολεύει.

Να την χαρακτηρίζουν ακόμη και ως "αντιπερισπασμό", επιχειρώντας δε να χειραγωγήσουν και μερίδα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Δεν είναι τυχαίο ότι η εξαρχής προπαγάνδα του επιχειρήματος της κακής πολεοδομίας αποτέλεσε, μετά τις "ακραίες καιρικές συνθήκες", το επόμενο ψευδεπίγραφο επιχείρημα κάλυψης και συγκάλυψης της εγκληματικής ανικανότητας του κράτους να ανταποκριθεί στη θεμελιώδη συνταγματική υποχρέωσή του προς όλους εμάς τους πολίτες, την προστασία μας!

Αντιθέτως, κάποιους, έφτασαν να μας εκφοβίζουν, να μας απειλούν, ακόμη και σε προσωπικό επίπεδο, προκειμένου να σιωπήσουμε.

Γιατί τώρα;

Αμέσως μετά την ολική καταστροφή που υποστήκαμε, οι οικογένειες των νεκρών μας που ξεκληρίστηκαν, χάνοντας τους ανθρώπους τους, μετά τη μακρά και αδιανόητα επώδυνη διαδικασία αναγνώρισης στα νεκροτομεία των αγαπημένων τους προσώπων (παιδιά, αδέρφια, συζύγους, γονείς), μάζευαν τα κομμάτια τους προσπαθώντας να σταθούν στα πόδια τους, φέροντας βαριά την απώλεια τους για πάντα.

Αντίστοιχα, για πολλούς μήνες, ακόμη και χρόνια, οι περισσότεροι από τους εγκαυματίες νοσηλευόμασταν σε πολύ κρίσιμη κατάσταση, ακόμη και σε κώμα, και έπειτα είχαμε να αντιμετωπίσουμε μια βασανιστική και μακρά διαδικασία αποκατάστασης που συνεχίζει μέχρι και σήμερα. Κληθήκαμε δε να προσαρμοστούμε σε μια πραγματικότητα εξαιρετικά οδυνηρή που δεν έχει καμία σχέση με ό,τι καλούσαμε και γνωρίζαμε πραγματικό έως τις 23/07/2018 και που ποτέ δεν θα έχει ξανά.

Οι περισσότεροι ήμασταν μαζί μέσα στη φωτιά, είδαμε τους ανθρώπους μας που καίγονταν ή πνίγονταν, ακούγαμε τα ουρλιαχτά τους που μπλέκονταν με τα δικά μας όπως καιγόμασταν και χανόμασταν οι ίδιοι, ενώ οι προσπάθειες μας να βοηθήσουμε αλλήλους, δεν ήταν αρκετές...

Νιώθουμε εμείς τύψεις που δεν μπορέσαμε ή δεν προλάβαμε να βοηθήσουμε περισσότερους ή όλους. Αυτό από μόνο του μας φόρτωσε με ένα απίστευτο, ιδιαίτερο, ψυχικό βάρος που θα κουβαλάμε για πάντα.

Δεν ήταν καθόλου εύκολο, δε, δεδομένου ότι οι περισσότεροι βρεθήκαμε και χωρίς σπίτια και αντιμετωπίζουμε έκτοτε και πολλά προβλήματα διαβίωσης. Παρόλα αυτά προσπαθήσαμε να αντλήσουμε δυνάμεις που δεν διαθέτουμε, προκειμένου μέσω της Δικαιοσύνης να δικαιώσουμε όλους μας.

Παρουσιάστηκαμε, είτε κατόπιν κλήσης, ή αυτοβούλως, στον Ανακριτή προκειμένου να καταθέσουμε την αλήθεια μας για όσα βιώσαμε από εκείνη τη Δευτέρα 23οις Ιουλίου 2018.

Αν και, από την πρώτη στιγμή, οι σειρήνες της συγκάλυψης ηχούσαν στα αυτιά μας, σφυρίζοντας παράφωνα τον ήχο της μη απόδοσης ευθυνών για το έγκλημα που διαπράχθηκε από όσους γνώριζαν, πολύ καλά, πως αν δεν επιχειρήσουν την κατάσβεση της φωτιάς και την εκκένωση των οικισμών θα καούν άνθρωποι, όπως και έγινε...

Παρά τις 3 προσπάθειες του Ανακριτή, με το πλήθος καταθέσεων και στοιχείων που συνέλλεξε, ώστε να χαρακτηριστεί ως κακούργημα το έγκλημα, δεν εισακούστηκε από τους Εισαγγελείς κύριο Σπυρόπουλο, κυρία Κατσανάκη και κύριο Νούλη που το απέρριψαν. Όπως δεν εισακούστηκε και η πρόταση του Δικαστικού Συμβουλίου που συμφώνησε με τη γνώμη του, την οποία το Συμβούλιο Εφετών και ο κύριος Μειδάνης απέρριψαν επίσης.

Κατόπιν, μετά αλληπάλληλων τυπικών και άτυπων διαδικασιών, ενώ οι πληγές, σωματικές και ψυχικές, όλων μας, παραμένουν ανοιχτές, παρουσιαστήκαμε πια και στο Δικαστήριο, ούτως ώστε να υποστηρίξουμε και οι ίδιοι τις κατηγορίες ενάντια στους υπεύθυνους του εγκλήματος. Για να δικάσουμε 4,5 χρόνια μετά, τον Οκτώβριο του 2022, ένα "πλημμέλημα", σε συνθήκες πλήρους ασέβειας προς όλους εμάς, στοιβαγμένοι σε μια αίθουσα χωρητικότητας 30 ατόμων, όπου κανείς δεν σκέφτηκε ότι δεν θα χωρούσαμε. Μια δημόσια κατά τα άλλα δίκη στην οποία μας απέκλειαν την πρόσβαση, γεγονός που επαναλήφθηκε και στη 2η δίκη.

18 μήνες μετά, στις 28 Απριλίου του 2024, Μεγάλη Δευτέρα, μετά από 200 ημέρες ακροαματικής διαδικασίας, ανακοινώθηκε η επαίσχυντη απόφαση - χαστούκι για εμάς και την εμπιστοσύνη που δείξαμε στην ελληνική δικαιοσύνη, όπου 6 μόνο από τους κατηγορούμενους κρίθηκαν «τύποις» ένοχοι με ποινές χάνδι, εξαγοράσιμες μόλις προς 10 ευρώ την ημέρα, για 102 νεκρούς και 32 εγκαυματίες, βάσει Βουλευματος.

Κυρίες και κύριοι,

Παρά τον πόνο με τον οποίο πορευόμαστε όλα αυτά τα χρόνια, κάναμε υπομονή. Εξαντλήθηκε! Είχαμε εμπιστοσύνη στην ελληνική δικαιοσύνη, δικαίως, κλονίστηκε!

Μετά την εξοργιστική απόφαση του πρωτόδικου ποινικού δικαστηρίου για το φριχτό αυτό έγκλημα, που συντελέστηκε στους 5 οικισμούς της Ανατολικής Αττικής (Νέο Βουτζά, Προβάλινθο, Κόκκινο Λιμανακι, Μάτι και Αμπελούπολη, των δήμων Ραφήνας-Πικερμίου και Μαραθώνα), αντιλαμβανόμενοι ότι αποτελεί ασέβεια προς τα θύματα και την κοινή λογική, συνταχθήκαμε και συσταθήκαμε ως Σύλλογος με μια καταστατική υποχρέωση.

Να κάνουμε τα πάντα προκειμένου να αποκαλυφθεί η αλήθεια, να βρεθούν οι υπαίτιοι προ των ευθυνών τους και να δικαιωθούν οι ψυχές μας που κήκαν.

Αντιτασσόμαστε στα παιχνίδια που στήθηκαν στις πλάτες μας, στο μεγαλύτερο έγκλημα εν καιρώ ειρήνης και όχι "φυσική καταστροφή" όπως πολλοί, βολικά το καλούν.

Ανθρωπογενείς οι παράγοντες που το προκάλεσαν, όπως και οι ευθύνες. Ανθρώπινο χέρι έβαλε αυτή τη φωτιά, και πολλά άλλα, ενώ θα μπορούσαν και όφειλαν, δεν την σταμάτησαν. Αντιθέτως, άφησαν να καούμε.

Μας άφησαν να πεθαίνουμε μόνοι και δεν μας παρείχαν καμία βοήθεια! Και μετά, μας κατηγορήσαν έμμεσα και άμεσα ότι φταίγαμε που καήκαμε!

Από ΘΥΜΑΤΑ γίναμε ΘΥΤΕΣ...

Λίγο έλειψε να βρεθούμε όλοι και στο εδώλιο. Κάποιοι, βέβαια, βρέθηκαν.*

Παρά την αντίθετη βλέψη, αυτή η εξωφρενική πρωτόδικη απόφαση δεν έγινε αποδεκτή στη συνείδηση του κόσμου και σήκωσε θύελλα αντιδράσεων, προκαλώντας και την παρέμβαση του Αρείου Πάγου και του Εισαγγελέα Εφετών, που άσκησε έφεση κατά της απόφασης ζητώντας να εκδικαστεί εκ νέου η υπόθεση, σε 2^ο Βαθμό.

Με τους Εφέτες να καλούνται να αξιολογήσουν εάν ορθώς το Τριμελές Πλημμελειοδικείο προχώρησε στην αθώωση των 15 υπηρεσιακών και αυτοδιοικητικών κατηγορουμένων, εάν ορθώς αναγνώρισε ελαφρυντικά σε τέσσερα, πρώην πια, στελέχη της πυροσβεστικής, και τελικά εάν ορθώς επέβαλε τις ποινές που επέλεξε στους καταδικασθέντες αξιωματικούς του Π.Σ. και τον εμπρηστή.

Η εκδίκαση της νέας δίκης ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων προσδιορίστηκε ταχύτατα, καθώς πάνω από τη δικογραφία για τη μεγαλύτερη και εγκληματικότερη θα πούμε τραγωδία, που έπληξε τη χώρα το 2018, επικρέμεται ο κίνδυνος παραγραφής ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών, αφού η υπόθεση πρέπει να έχει κριθεί αμετάκλητα και από τον Άρειο Πάγο, έως τον Ιούλιο του 2026.

Στις 8 Ιουλίου του 2024 λοιπόν, ξεκίνησε, λίγο πριν την 6η μαύρη Επέτειο, και ολοκληρώνεται σε κάποιες ημέρες σε συνθήκες Fast Track, η δίκη και στον 2^ο Βαθμό και στο εδώλιο των κατηγορουμένων του Εφετείου κάθισαν ξανά όλοι οι κατηγορούμενοι, για τους οποίους η Εισαγγελική έφεση ζήτησε να επανακριθούν.

Πάλι, φυσικά, ως Πλημμέλημα, και τις κατηγορίες που τους βαρύνουν, να αφορούν, βεβαίως, και πάλι 102 ανθρωποκτονίες από αμέλεια και 32 σωματικές βλάβες από αμέλεια. Ενώ όμως, κατά πως φαίνεται από τις 115 αρχικές κατηγορίες που βάραιναν τους κατηγορούμενους, στην δίκη σε 2^ο βαθμό ισχύουν μόλις 49, παρά την γνώμη που επικράτησε σε όλους για μια εξαρχής και εξ ολοκλήρου δίκη. Γεγονός για το οποίο υπάρχει διχογνωμία και μεταξύ των συνέδρων, συνηγόρων υποστήριξης και συνηγόρων υπεράσπισης.

Μια δίκη, χωρίς διαφορετικά ποιοτικά χαρακτηριστικά ως προς τη διαδικασία, τις απορρίψεις μας, και τις συνθήκες διεξαγωγής, για τις οποίες θα υπάρξει αναλυτικότερη αναφορά.

Θα σας πω μόνο ότι η αντιμετώπιση ήταν περίπου η ίδια.

Ακόμη και πρόσφατα, για τη συνεδρίαση της Τετάρτης 12 Μαρτίου και την πρόταση της Εισαγγελέως Εφετών, μας παράχωσαν σε μια αίθουσα που αποκλείεται να μην γνώριζαν ότι δεν θα χωρούσαμε, όλοι εμείς οι συγγενείς θανόντων και εγκαυματίες με τους δικηγόρους μας, όπως και οι κατηγορούμενοι με τους δικούς τους, ή οι δημοσιογράφοι που θα ήταν παρόντες σε αυτήν.

Αμέσως τώρα, θα αναφερθούν πιο αναλυτικά τα άλλα μέλη του Δ.Σ. για:

1. Τις συνθήκες που επικρατούσαν την ημέρα εκείνη.
2. Τις συνθήκες της Δίκης
3. Τα λάθη και τις παραλήψεις που οδήγησαν στο έγκλημα και προσπάθειες συγκάλυψης δικαστικά και πολιτικά
4. Τον ομαδικό τάφο
5. Τις διοικητικές αγωγές
6. Τις διεκδικήσεις μας, θεσμικά, από την πολιτεία.

1. Συνθήκες φωτιάς εντός "πεδίου"

Την Δευτέρα 23οις Ιουλίου του 2018, γράφτηκε η μελανότερη σελίδα της Νεότερης ιστορίας της Ελλάδας εν καιρώ ειρήνης.

Όλοι σχεδόν οι κατηγορούμενοι ισχυρίστηκαν στις απολογίες τους ότι:

"Θα ήταν επικίνδυνο να ειδοποιήσουμε και βγάλουμε τον κόσμο στον δρόμο. Αν ήταν 5000 άνθρωποι εκεί, σκέφτεστε τι θα γινόταν αν πήγαιναν έστω οι 2000 στη παραλία με τα θερμικά και τον καπνό;", εννοώντας ότι θα είχαμε περισσότερα ακόμη θύματα. Όμως η αλήθεια που "μαρτυρούν" και οι αριθμοί είναι διαφορετική.

Κυρίες, κύριοι,

Σε αυτή τη φωτιά που εκκίνησε περί τις 16:20 από το Νταού Πεντέλης και κατέκαψε περί τις 14.000 στρέμματα έκταση μέχρι που έσβησε μόνη της όταν είχε φτάσει στη θάλασσα ώρες μετά, πάνω από 3000 άνθρωποι διέφυγαν μόνοι, σώζοντας εαυτούς και άλλους, από την κόλαση που οι υπεύθυνοι αυτού του αδιανόητου εγκλήματος μας έφεραν στους τόπους, στα σπίτια και στις ζωές μας.

Ενώ, εξαιτίας των απραξιών όλων αυτών των υπευθύνων:

- 104, επίσημα, άνθρωποι έχασαν τις ζωές τους:

- 95 άνθρωποι απανθρακώθηκαν επί τόπου ή πέθαναν εξαιτίας των εγκαυμάτων τους στα νοσοκομεία.

- 9 άνθρωποι πνίγηκαν.

- Μεταξύ των νεκρών μας 11 παιδιά, ηλικίας, μέχρι 13 ετών και 5 νέοι έως 30 ετών.

- 57 άνθρωποι μείνανε πίσω, εσαεί καμένοι, κάποιοι εκ των οποίων κατόπιν πολύμηνων νοσηλείων και πολλαπλών επεμβάσεων έως σήμερα, ανάπηροι, ζωντανοί-νεκροί.

Σύμφωνα με τον πραγματογνώμονα Γκουρμπάτση και το σύστημα Coregnikus στην περιοχή κατοικούσαν πάνω από 3600 άνθρωποι.

Οι "διασώσεις"/μεταφορές που έγιναν αφορούν: 700 ανθρώπους από το Λιμενικό στη Ραφήνα, 40 από Π.Σ., 16 από ΕΛ.ΑΣ. και 78 από Ε.Κ.Α.Β.. Περί τους 3000 ανθρώπους κατέφυγαν στις παραλίες και 2000 έφυγαν οδικώς. Σύνολο 5000 άνθρωποι.

Συνθήκες φωτιάς εκτός "πεδίου"

Σύμφωνα με τα επίσημα Δελτία Τύπου, τις ανακοινώσεις, αναγγελίες, και συνεντεύξεις που δόθηκαν εκείνες τις ώρες ή και στήθηκαν αργότερα, στη φωτιά της Ανατολικής Αττικής επενέβησαν έως και τριψήφιος αριθμός οχημάτων και μεγάλος αριθμός πεζών τμημάτων.

Πολλά από αυτά φαίνεται να καταφθάνουν με την -ψευδώς αναφερόμενη- έναρξη της, ώρα που βολικά αποδέχτηκαν οι ίδιοι και προέβαλαν, περί τις 16:41 ενώ στην περιβόητη κάτασβεση της συμμετείχαν, ελικόπτερα και αεροπλάνα κάνοντας υπεράριθμες ρίψεις σε χρόνους ρεκορ, πλωτά μέσα, φρεγάτες, μέχρι και "βατράχια", όπως είχε πει και ο τότε Υπουργός Εθνικής Άμυνας, κύριος Καμμένος.

Σύμφωνα, δε, πάντα με τους ίδιους, περί ώρα 19:00 όλα είχαν τελειώσει. Το ότι είχαμε αφεθεί να καιγόμαστε μέχρι αργά τη νύχτα, δεν έχει αναφερθεί ποτέ από κανέναν.

Ενώ από πλευράς άλλων φορέων, ΕΛ.ΑΣ., Ε.Κ.Α.Β, τοπικοί φορείς και φορείς αυτοδιοίκησης, όλοι επίσης ενήργησαν άψογα προκειμένου να υποστηρίξουν το έργο του Π.Σ. και εμάς.

Αναρίθμητος όγκος μέσων κατέφθαναν από παντού και με κάθε τρόπο.

Απλά εμείς, που ήμασταν εκεί και πεθαίναμε, δεν ψάξαμε να τους βρούμε.

Για χάρη και μόνο ηθικής αποκατάστασης της αλήθειας αλλά και στην ουσία των πραγματικών περιστατικών θα ξαναπούμε: Η φωτιά εκκίνησε το αργότερο μέχρι τις 16:20 και έκαιγε τα πάντα και εμάς, μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες της επομένης.

Κανείς δεν θα μάθει ποτέ πόσοι άνθρωποι αφέθηκαν να καίγονται επί ώρες αφού και βάσει των ιατροδικαστικών πράξεων ως χρόνος θανάτου αναφέρεται η ώρα ανεύρεσης τους, μόνο.

2. Συνθήκες Δίκης

Η πρωτόδικη δίκη, όπως μεταβιβάστηκε και στο Εφετείο για την εκδίκαση σε 2^ο βαθμό, βασίστηκε σε ένα Βούλευμα που αφορά ογκωδέστατη δικογραφία, άνω των 300.000 σελίδων πρωτότυπων και αντιγράφων εκθέσεων/εγγράφων/στοιχείων/καταθέσεων από πλήθος μαρτύρων, ελλείψει βέβαια άλλων εγγράφων/στοιχείων/κ.λ.π. που είτε εξαρχής δεν παραδόθηκαν ή εξαφανίστηκαν μυστηριωδώς ακόμη και κατά τη διάρκεια των δικών.

Μια δίκη που αφορά 21, τελικώς, από τους 28 αρχικά, κατηγορούμενους, κυρίως, στελέχη, του τότε κρατικού μηχανισμού της Πυροσβεστικής, της Πολιτικής Προστασίας, αυτοδιοικητικούς παράγοντες και τον εμπρηστή κάτοικο.

Με την Αστυνομία, το Λιμενικό, το Δασαρχείο, το Ε.Κ.Α.Β. και άλλους Αυτοδιοικητικούς παράγοντες και Πολιτικά πρόσωπα, Υπουργούς, με ουσιώδη ανάμιξη στην εξέλιξη των γεγονότων ή ουσιώδη απουσία από αυτά, να λείπουν από το εδώλιο, λόγω του αρχικού βουλεύματος.

Με κατηγορίες για ανθρωποκτονίες και σωματικές βλάβες κατά συρροή από "αμέλεια", ισάριθμες με τους νεκρούς και τους εγκαυματίες μας.

Μια πρωτόδικη διαδικασία όπου η Έδρα μας έδειξε την πρόθεση της για να γίνει μια «δίκη σαν προσευχή», όπως μας υποδείκνυε τότε η πρόεδρος κυρία Γκιαούρη, όπου το άλογο και η ανομία πρωτοστάτησαν.

Με την αποδυνάμωση της υποστήριξης κατηγοριών, εξαρχής είτε από Έδρας ή και από την πλευρά των δικηγόρων των αντιδίκων, μέσω της απόρριψης εκπροσώπων και μαρτύρων μας.

Τόσο πρωτόδικα όσο και στη δίκη σε 2^ο βαθμό, συγγενείς θανόντων θυμάτων απορρίφθηκαν από την Έδρα και δεν τους επιτρέπει η εκπροσώπηση των οικείων τους, με το ανήκουστο αιτιολογικό της έλλειψης άμεσου «στενού» βαθμού συγγένειας και ενώ δεν υπάρχουν άλλοι εγγύτεροι συγγενείς. Χαρακτηριστική αυτής της απόφασης, η απουσία εκπροσώπησης σνήλικων παιδιών που έχασαν και τους γονείς του και δεν εκπροσωπούνται από κανέναν!

Πρωτόδικα είχε απορριφθεί το δικαίωμα υποστήριξη κατηγορίας από εγκαυματία θύμα επειδή, από Έδρας πάλι, δεν ανέγνωσαν σωστά τον ισχυρισμό της υποστήριξης κατηγορίας της, νομίζοντας ότι ο ισχυρισμός που αφορούσε τις δικές της σωματικές βλάβες απευθυνόταν στην αποθανούσα μητέρα της.

Ενώ, στην δίκη σε 2^ο βαθμό δεν επιτρέπει η εκπροσώπηση θανούσης από τον μνηστό της αφού «δεν ήταν παντρεμένοι» και ενώ ήταν μαζί της μέχρι τη στιγμή που τους χώρισε κυριολεκτικά η φωτιά και ο θάνατος.

Όλως τυχαίως, απο τους 57 εγκαυματίες, στο βούλευμα αναφέρονται μόλις 32, και από αυτούς κλήθηκαν να καταθέσουν ελάχιστοι! Παρά την δίκαιη και επίμονη προσπάθεια μας, το αίτημα συμπερίληψης όλων, δεν εγκρίθηκε. Απορρίφθηκε, καθώς όπως είπε Αντίδικος Δικηγόρος, "οι εγκαυματίες θύματα θα επηρεάσουν το κατηγορητήριο εναντίων των κατηγορουμένων".

Όλως περιέργως όμως, κλήθηκαν να καταθέσουν άλλοι «μάρτυρες», ακόμη και με αναληθή ή παραποιημένα στοιχεία, παρότι δεν ήταν καν παρόντες στο συμβάν.

Ενώ δεν κλήθηκαν μάρτυρες, όπως αξιωματικοί φορέων, του Ε.Σ.Κ.Ε., οι υπεύθυνοι των Διυλιστηρίων, κ.λ.π., που γνωρίζουν τι συνέβαινε εκείνες τις ώρες.

Με παραινήσεις για "οικονομία δίκης", να συντομεύουμε εμείς που καταθέταμε το φρικιαστικό βίωμα μας, ενώ στους μάρτυρες υπεράσπισης κατηγορουμένων επιτρεπόταν να πάρουν όσο χρόνο χρειάζεται..

Με τον κατακερματισμό της υπόθεσης, σε "κομμάτια", άλλες παράλληλες δίκες, προκειμένου να μην φανεί και αποδειχθεί σε όλο της το μεγαλείο η κακουργηματική έκθεση σε κίνδυνο και ο ενδεχόμενος δόλος που θα έκρινε πλήθος ενόχων και θα αποδείκνυε το μέγεθος της συγκάλυψης της υπόθεσης.

Παράλληλα με τη κύρια δίκη, διεξάγονται άλλες τουλάχιστον 4οι δίκες με τους ίδιους ή κάποιους από τους ίδιους υπόδικους, σε κάποιες εκ των οποίων ήδη έχουν κριθεί ένοχοι και έχουν καταδικαστεί πρωτόδικα 2 κατηγορούμενοι, ενώ εκδικάζονται και σε 2^ο Βαθμό.

3.ι. Λάθη/παραλήψεις/συγκάλυψη σε επίπεδο ενεργειών πρόληψης και επέμβασης.

1. Από το 2003 έπρεπε να έχει τεθεί σε λειτουργία ο άμεσος αριθμός κλήσης εκτάκτου ανάγκης, 112. Προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας, προβλήματα και ολιγωρίες του ίδιου του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, όπως και άλλες καθυστερήσεις, φρέναραν την υλοποίηση του, αφού δεν είχαν γίνει όσα απαιτούνταν, και είχαν ως αποτέλεσμα να μην έχουμε το 2018 την προβλεπόμενη, απαραίτητη, ενημέρωση.

Ομοίως, δεν τέθηκε σε λειτουργία το ηλεκτρονικό σύστημα Evita, που μέσω υπολογιστών και δορυφόρων θα έδινε σε πραγματικό χρόνο την πλήρη εικόνα της περιοχής και θα μπορούσε να βγάλει και σχέδιο εκκένωσης των περιοχών που καίγονται. Το επιστημονικό τμήμα που διαχειριζόταν το σύστημα Evita, διαλύθηκε, και οι επιστήμονες μετατράπηκαν σε τηλεφωνητές στο Ενιαίο Συντονιστικό Κέντρο Επιχειρήσεων (ΕΣΚΕ) της Πυροσβεστικής.

Για τη μη υλοποίηση των έργων αυτών, μεταξύ άλλων, κανείς δεν διώχθηκε και καμία έρευνα δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ.

2. Τον Μάιο του 2018, στην Πεντέλη πραγματοποιήθηκε, με απόλυτη επιτυχία η άσκηση ΔΙΑ ΠΥΡΟΣ 2018, παρουσία Υψηλόβαθμων Στελεχών Υπηρεσιών Π.Σ., τότε Αρχηγού κυρίου Τερζούδη, Υπαρχηγού κυρίου Μαθαιόπουλου, Διοικητή Ε.Μ.Α.Κ. κυρίου Κολοκούρη, του Αρχηγού ΕΛ.ΑΣ. κύριου Τσουβάλα, του Γεν. Γραμματέα Π.Π. κυρίου Καπάκη και αντιπροσώπων Φορέων Τοπικής Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, παρουσία και του τότε Υπουργού κυρίου Τόσκα, των Αντιπεριφερειάρχων κυρίου Καραμέρου, κυρίας Τσούπρας και του Δημάρχου Πεντέλης κυρίου Στεργίου Καψάλη.

Στην άσκηση συμμετείχαν ερπυστριοφόρα, canadair, ελικόπτερα, ακόμη και drones, ενώ εμφανίστηκε και μοτοσικλέτα περιπολίας της ομάδας «Θησέας» που ήταν ανενεργή από το 2014.

Τον Ιούνιο του 2018, στη συνεδρίαση με θέμα: "Σχέδιο πολιτικής προστασίας στις Περιφέρειες" της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών της Βουλής, ο Γεν. Γραμματέας Π.Π. κύριος Καπάκης, διατράνωνε την επιχειρησιακή ετοιμότητα του Π.Σ. υπερτονίζοντας το "εξαιρετικό σύστημα δασοπυρόσβεσης που ειδικά στην Αττική και στα περιαστικά δάση, η φωτιά σβήνεται με ένα δύο οχήματα και την κινητοποίηση του πρώτου εναέριου μέσου, που ξέρουμε ποιες είναι οι επικίνδυνες ώρες", όπως έλεγε. (7/6/2018)

Λίγο μετά, βέβαια, τα ίδια εδάφη κήκαν και κανείς "δεν γνώριζε τίποτα για τη μορφολογία της περιοχής". Ενώ, τις επίμαχες ώρες της φωτιάς, κανένα εναέριο μέσο δεν πέταξε και καμία κινητοποίηση οχημάτων δεν έγινε!!!!

4. Από την προηγούμενη ημέρα και ενώ γνώριζαν τις συνθήκες που θα επικρατούσαν, όφειλαν να θέσουν σε ετοιμότητα όλους τους μηχανισμούς προστασίας. Να μετασταθμεύσουν οχήματα και εναέρια μέσα και να θέσουν σε ετοιμότητα υπηρεσίες και φορείς. Δεν είχε γίνει.

5. Την ίδια ημέρα όφειλαν να έχουν θέσει προσωπικό και Σταθμούς σε ετοιμότητα. Ήταν υποστελεχωμένοι και παρά την εκδήλωση πυρκαγιών σε Κορινθία, Κινέτα, δεν διέταξαν έγκαιρα γενική επιφυλακή ενώ είχαν τραβήξει όλες τις δυνάμεις εκεί, αφήνοντας την Ανατολική Αττική γυμνή.

6. Δεν έγινε εναέρια επιτήρηση από ελικόπτερα του Π.Σ. ούτε σε συνεργασία με όποιον άλλο φορέα, π.χ. Πολεμική Αεροπορία, Αστυνομία, Λιμενικό, ή την Υ.Ε.Μ.Π.Σ., ως όφειλε, με αποτέλεσμα να μην έχουν επαρκή ενημέρωση και κατ' επέκταση ούτε και εικόνα από αέρος.

7. Η φωτιά στο Νταού Πεντέλης εκκίνησε περί ώρα 16:20. Η ανταπόκριση στην αρχική αναφορά για το συμβάν στο Νταού Πεντέλης έγινε αργότερα, περί ώρα 16:39 και η επίσημη αναγγελία της στις 16:51, 30 λεπτά μετά. Στο διάστημα αυτό δεν έδωσε κανένας την πρέπουσα σημασία και δεν κινητοποιήθηκε καμία δύναμη!

8. Οι επικεφαλής που κλήθηκαν στο πεδίο έφτασαν αργά, χωρίς κατασβεστικά μέσα/οχήματα, ενώ δεν ενήργησαν ως όφειλαν. Δεν επικοινωνούσαν μεταξύ τους και δεν επικοινωνούσαν με κανέναν άλλο φορέα προκειμένου να γίνει ενημέρωση πολιτών αλλά και η απαραίτητη συνδρομή μέσων.

9. Στο Ε.Σ.Κ.Ε. δεν υπήρχε καμία ουσιαστική επικοινωνία με επίγειους επικεφαλής αλλά ούτε και ενημέρωση μεταξύ φορέων, ενώ δεν έγινε μεταβίβαση πληροφοριών.

Αγνόησαν πλήρως την πληροφόρηση των πολιτών που, από πολύ νωρίς, καλούσαν στο Ε.Σ.Κ.Ε. και τους έλεγαν ότι καιγόμαστε!

Η επικοινωνία μεταξύ του Εναέριου Συντονιστή, κυρίου Λάμπρη και του ίδιου του τότε Υπαρχηγού δεν αξιοποιήθηκε με κανέναν τρόπο.

10. Ενώ άμεσα έγινε αντιληπτό ότι η φωτιά είχε τεράστια δυναμική, αγνοήθηκε από όλους και δεν έγινε κανένας σχεδιασμός ούτε για την οργανωμένη απομάκρυνση μας, ούτε και έστω μια εισήγηση για τη λήψη μέτρων από μέρους μας και δεν έγινε ποτέ ενημέρωση μας για τον επικείμενο κίνδυνο. Και όμως, δεν έγινε ποτέ Ε.Δ.Ε στην Πυροσβεστική και ούτε δημιουργήθηκε ο Φάκελος Καταστροφής, όπως θα όφειλε με αρμοδιότητα Π.Σ. και Γ.Γ.Π.Π. Το γεγονός αυτό γνωστοποιείται και στην Έκθεση της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας/ΕΑΔ.

Σε ό,τι αφορά στην Υ.Ε.Μ.Π.Σ., ενώ διενεργήθηκε Ε.Δ.Ε που αφορούσε στις ενέργειες ελικοπτέρων και ψευδώς αναφερόμενες, 37, ρίψεις, παρόλα αυτά ο υπεύθυνος για τη συμπλήρωση του βιβλίου, κύριος Κλεφτοσπύρος, δεν κλήθηκε να καταθέσει ποτέ, παρότι ήταν δική του ευθύνη.

Κανένας Εισαγγελέας δεν επενέβει για τα πειραγμένα βιβλία.**

Ο τότε Υπουργός Εσωτερικών, κύριος Σκουρλέτης, που ήταν παρών, δεν κλήθηκε ποτέ να καταθέσει για τον ρόλο του και τη θέση του στο Ε.Σ.Κ.Ε., όπως δεν κλήθηκε και ο τότε Υποστράτηγος του Π.Σ. που ήταν επίγειος επικεφαλής από τις 18:57 και έκανε συλλογές.

11. Η δράση της Ελληνικής Αστυνομίας κατά τις ώρες εξέλιξης της φωτιάς, ήταν μια και μοναδική. Έσπρωξε όλα τα αυτοκίνητα μέσα στο Μάτι αποτρέποντας την διαφυγή μας.

Στις 18.13 δόθηκε εντολή για διακοπή της κυκλοφορίας μεταξύ διασταύρωσης Ραφήνας και Αγίας Μαρίνας. Περί τις 18:18 και μέχρι ώρα 18:40 περίπου η φωτιά πέρασε στο Μάτι. Όσα αυτοκίνητα βρίσκονταν μέσα εγκλωβίστηκαν.

Στη δήλωση του στη Συνέντευξη Τύπου που δόθηκε δύο ημέρες μετά, 25/7/2018, ο τότε Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. κύριος Τσουβάλας τόνισε πως «Εάν η τροχαία δεν έκανε αυτή την ενέργεια, μπορεί να βρισκόμασταν σε μία τραγική εικόνα ενός δρόμου (Λ. Μαραθώνος) με καμένα 500 έως 1000 αυτοκίνητα». Είχε δίκιο. Αντ' αυτού, είχαμε τις εικόνες από πολλούς δρόμους με καμένα 500 έως 1000 αυτοκίνητα, και απανθρακωμένους επιβάτες.

Δικαίως, ένιωθε «περήφανος» για τις υπηρεσίες της ΕΛ.ΑΣ. και την «αποτελεσματική δουλειά που έκαναν», και έτσι δεν ζητήθηκαν ευθύνες από την ΕΛ.ΑΣ για την ολοσχερή καταστροφή οχημάτων που κινούνταν στην Λ. Μαραθώνος αφού «η επέμβαση των υπηρεσιών της Τροχαίας κυρίως, στον κρίσιμο χρόνο, ήταν απολύτως σημαντική και καθοριστική για τη ζωή των συνανθρώπων μας».

Αυτό βέβαια που αμέλησε να προσθέσει, ήταν ότι, αυτό που καθόρισαν ήταν το πόσους επιπλέον νεκρούς θα είχαμε...

12. Το Λιμενικό Ραφήνας, ενώ ακριβώς πίσω τους καιγόταν όλη η περιοχή, δεν αντιλήφθηκαν τίποτα παρά μόνο, αφού ειδοποιήθηκαν από την Πρεσβεία της Δανίας, μέσω τουριστών που ενεργοποίησαν το δικό τους 112.

Άφηναν τα πλοία, αντί να τα εκτρέψουν προς όποιο άλλο λιμάνι, να ξεφορτώνουν αυτοκίνητα στη Ραφήνα που έφταναν και στους δρόμους για Μάτι, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί κυκλοφοριακό κομφούζιο.

Δεν επενέβη κανείς ποτέ τις επίμαχες ώρες και δεν έστειλαν καμία βοήθεια στους πολίτες που βρίσκονταν και πάλευαν επί ώρες στα κύματα ακόμη και από τα απόνερα των πλοίων, με αποτέλεσμα να πνιγούν 9 άνθρωποι. Τόσο ο Αρχηγός του Λιμενικού Σώματος όπως και ο Λιμενάρχης Ραφήνας, και λοιποί Λιμενικοί, δεν κλήθηκαν ποτέ να καταθέσουν στα πλαίσια της δίκης.

Ούτε φυσικά κλήθηκε και ο τότε Υπουργός Ναυτιλίας, κύριος Κουρουμπλής, που ήταν στο θάλαμο επιχειρήσεων του Λιμενικού και είχε γνώση για νεκρούς από τις 19:55.

Παρά τις μηνύσεις από συγγενείς θανόντων θυμάτων, το Λιμενικό αθώωθηκε από τον Εισαγγελέα του Ναυτοδικείου, ενώ ποτέ δε κλήθηκαν όσοι κατέθεσαν μηνύσεις για να καταθέσουν.

13. Το Ε.Κ.Α.Β έμενε έξω από τις καιόμενες περιοχές, στη διασταύρωση Ραφήνας, ακόμη και όταν η φωτιά είχε πια καταλαγιάσει, με αποτέλεσμα, πολλοί άνθρωποι να πεθάνουν περιμένοντας τους και σε άλλους να επιδεινωθεί η κατάσταση της υγείας τους και να διατρέχουν ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο.

Δεν ελέγχθηκαν ούτε κατηγορήθηκαν ποτέ.

14. Τα νοσοκομεία δεν ενημερώθηκαν άμεσα όπως έπρεπε για να προετοιμαστούν και πολλοί εγκαυματίες μεταφέρθηκαν σε νοσοκομεία που δεν είχαν εξειδίκευση στη περίθαλψη εγκαυμάτων, ούτε και τα απαραίτητα μέσα προκειμένου να δεχθούν τους εγκαυματίες. Στα επείγοντα επικράτησε το χάος, ενώ οι λανθασμένοι χειρισμοί είχαν ως αποτέλεσμα πολλοί εγκαυματίες να κινδυνέψουν ακόμη περισσότερο.

Όπως είχε δημόσια πει ο ίδιος ο Προεδρος της Π.Ο.Ε.ΔΗ.Ν λίγο καιρό μετά, έκρυβαν τα έντυπα παραλαβής από το Ε.Κ.Α.Β. νεκρών και εγκαυματιών που κατέφθαναν, προκειμένου να μην γνωστοποιηθεί ο ακριβής αριθμός τους.

Δεν έγινε ποτέ κανένας έλεγχος.

15. Ενώ είχε ήδη γίνει γνωστό από νωρίς ότι υπήρχαν νεκροί και εγκαυματίες στήθηκε μια συνέντευξη τύπου-ενημέρωση του τότε Πρωθυπουργού στην οποία έκρυψαν την πληροφόρηση αυτή. Έκρυψαν νεκρούς και εγκαυματίες.

Παρουσία Υπουργών, της Περιφερειάρχου, του Γεν. Γραμματέα Π.Π., δημοσιογράφων και άλλων, ο Αρχηγός και ο Υπαρχηγός μιλούσαν για τα συμβάντα της ημέρας, σαν να μην έχει συμβεί τίποτα το ιδιαίτερο.

Χαρακτηριστικές οι δηλώσεις του τότε Υπουργού Υγείας κυρίου Πολάκη για «κάποιους λίγους τραυματίες που μεταφέρθηκαν άμεσα...», και μετά για «νεκρούς και εγκαυματίες που θολώνουν την εικόνα...».

Παρών σε εκείνη τη Συνέντευξη Τύπου και μετέπειτα Αρχηγός Κόμματος, που θεωρεί ότι δεν έχει γίνει καμία συγκάλυψη. Τα γεγονότα το διαψεύδουν συνεχώς.

3.ii. Λάθη/παραλήψεις/συγκάλυψη σε επίπεδο ενεργειών διαχείρισης

1. Από τις επόμενες μόλις ώρες άρχισε να στήνεται το παιχνίδι της παραπληροφόρησης και επίρριψης ευθυνών για τα αίτια της φωτιάς και του τραγικού της αποτελέσματος σε άλλες αιτίες (εμπρηστικούς μηχανισμούς, μετασηματιστές Δ.Ε.Η, κλπ).

Άρχισε παράλληλα και η έμμεση μεταφορά ευθύνης και υπαιτιότητας στους ίδιους τους κατοίκους των περιοχών και στα θύματα.

Η δήλωση του τότε Υπουργού Εθνικής Άμυνας κυρίου Καμμένου, ηχεί ακόμη στα αφτιά πολλών: «γιατί δεν πήγατε να βρείτε τα «βατράχια;».

2. Τα στελέχη Π. Σ. παρέδωσαν στον Ανακριτή παραποιημένα στοιχεία για να προστατεύσουν τους πραγματικούς επικεφαλής του συμβάντος και να παρουσιάσουν άλλον αξιωματικό ως επικεφαλής. Για την ενέργεια αυτή ο Διοικητής του Ε.Σ.Κ.Ε., κύριος Φωστιέρης, έχει ήδη καταδικαστεί πρωτοδίκως. Έκρυβαν και τις συσκευές καταγραφής των επικοινωνιών και μόνο όταν ο Ανακριτής με υπαλλήλους της Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος πήγε και αναζήτησε τις συσκευές τα βρήκε και τα κατέσχεσε.

3. Ο τότε Υπαρχηγός Επιχειρήσεων μετέπειτα Αρχηγός Πυροσβεστικού Σώματος κύριος Ματθαιόπουλος, επιχείρησε, κατόπιν υπόδειξης της τότε Υπουργού κυρίας Γεροβασίλη να απειλήσει τον, διορισμένο από την Εισαγγελία, πραγματογνώμονα, προκειμένου να μην γράψει στην δική του πραγματογνωμοσύνη, που αφορά στα αίτια του μακάβριου εγκλήματος που συντελέστηκε στις 23/07/2018, για ευθύνες ανωτέρων, ενώ του υπέδειξε να παρουσιάσει ως αιτίες τις "ακραίες καιρικές συνθήκες/άνεμο", την καύσιμη ύλη, την μίξη πεύκων και σπιτιών και την "άναρχη" δόμηση.

Μέσα στους αναφερόμενους ανωτέρους συμπεριέλαβε εκτός των υπηρεσιακών και Υπουργούς και την Περιφερειάρχη και τους Δημάρχους, ενώ ζήτησε επι της ουσίας να μεταφερθεί η ευθύνη στους ίδιους εμάς. Αυτό ήταν και το αφήγημα που επιχειρήθηκε και κατάφεραν κάποιοι να περάσει και στη κοινή γνώμη με τη βοήθεια και από άλλους πραγματογνώμονες, συμβούλους, ειδικούς που τις επόμενες ημέρες κλήθηκαν να πλέξουν σενάρια για το πως φτάσαμε να καούμε και να πνιγούμε. Αφήνοντας τους πραγματικούς ενόχους, έξω από το κάδρο ευθυνών.

Σε παράλληλη δίκη, ο Βασίλης Ματθαιόπουλος, έχει καταδικαστεί σε 30 μήνες φυλάκιση με αναστολή.

Η τότε Υπουργός, κυρία Γεροβασίλη, αντί να κάνει μήνυση στον Υπαρχηγό που χρησιμοποίησε το όνομά της, έκανε μήνυση στον πραγματογνώμονα, την εφημερίδα και δημοσιογράφο που το δημοσιοποίησαν.

4. Σε ό,τι αφορά τη συνδρομή από πλευράς Περιφέρειας και Δήμων είναι προφανές ότι ήταν ελλιπέστατη όχι μόνο κατά τη διάρκεια εξέλιξης της φωτιάς, όπου δεν ήξεραν τι κάνουν, αλλά και μετά, όπου αυτά που αντιμετωπίσαμε από άποψη οργάνωσης και διαχείρισης, ήρθαν σε πλήρη αντίθεση με όσα ακούστηκαν και στη δίκη.

Σε επίπεδο δε πρόληψης, που αφορά τις αρμοδιότητες τους, κανένας εκ των κατηγορουμένων από πλευράς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είναι επίσης βέβαιο ότι δεν είχαν πράξει τα δέοντα, και ούτε τελικώς ήταν προετοιμασμένοι. Πολύς λόγος έχει γίνει για την υποχρέωση σε ό,τι αφορά καθαρισμούς οικοπέδων. Καμία αναφορά όμως δεν έχει γίνει για το γεγονός ότι δεν γινόταν καθαρισμός σε ανοιχτούς χώρους, πρανή, χόρτα και δέντρα πλάι των δρόμων, όπως δεν γινόταν αποκομιδή σκουπιδιών και υπολειμμάτων έγκαιρα ούτε εντός αλλά ούτε και εκτός αστικού ιστού, ως έπρεπε, με αποτέλεσμα αυτά να αποτελούν την ιδανική καύσιμη ύλη για εξάπλωση...

Για το συγκεκριμένο θέμα όλοι οι φορείς Αυτοδιοίκησης μεταφέρουν την ευθύνη, απλά, ο ένας στον άλλο και εκτός αυτών σε άλλους, όπως και στους δημότες που έφτασαν να τους κατηγορούν.

Μια σημείωση, χωρίς άλλο σχολιασμό από πλευράς μας, τροφή για σκέψη: Η ανακοίνωση στήριξης της ΚΕΔΕ σε κυρίους Μπουρνού και Δούρου, δημιουργεί αίσθηση και ερωτήματα. Πόσο αλήθεια μπορεί να αφορά φόβο και γνώση για το ότι, μέσω της δικής τους ενοχής, μπορεί να βρεθούν και άλλοι κατηγορούμενοι, δεδομένου ότι δεν μοιάζει να έχει αλλάξει τίποτα ουσιαστικό στον τρόπο ενεργειών σε συμβάντα; Μήπως αυτή η αλληλεγγύη σχετίζεται με κάποιο τρόπο με την επερχόμενη αντιτυρική περίοδο και υπάρχει ενδεχόμενα κίνδυνος για στραβή σε όποια βάρδιά;

Κυρίες, κύριοι: Το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο τους όρισε, ξανά, κατηγορούμενους. Δεν παρεξέκλινε κανείς. Η γραμματική ερμηνεία του νόμου είναι μία ανάγνωση, υπάρχει όμως και το πνεύμα του νόμου.

Ένα άλλο σημείο σχολιασμού είναι η ενδεχόμενη ευθύνη του τότε Δημάρχου Ραφήνας-Πικερμίου, πέραν της κατάφορα λανθασμένης, και μόνης, πληροφόρησης που έδωσε για την κατεύθυνση της φωτιάς δημόσια και ευθύνεται για την παραπληροφόρηση μας, και για την πρωτοβουλία του να απομακρυνθούν πάνω από 700 καμένα οχήματα, την οποία ο ίδιος διατρανώνει, χωρίς να είναι ξεκάθαρο αν είχε προλάβει να γίνει ο όποιος ΕΛΕΓΧΟΣ!

5. Σε ό,τι αφορά τη διερεύνηση, στο στάδιο της προδικασίας, το πολυαναμενόμενο πόρισμα/έκθεση για τις ευθύνες φορέων του δημοσίου που έπρεπε να έχει συνταχθεί για το έγκλημα της 23 Ιουλίου 2018, αποτελεί ακόμη ένα μεγάλο αγκάθι.

Η Επιθεωρήτρια Δημόσιας Διοίκησης κυρία Παπασπύρου απεφάνθη ότι δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη καμία πραγματογνωμοσύνη πριν τη σύνταξη πορίσματος διοικητικού ελέγχου από την υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης για τις ευθύνες των δημοσίων φορέων.

Η έκθεση αυτή δεν συντάχθηκε και δεν κατατέθηκε ποτέ, όμως, κυκλοφόρησαν πολλές άλλες ανεξάρτητες εκθέσεις, που όλως τυχαίως ελήφθησαν υπόψη και στα δικαστήρια.

6. Στην ανακριτική διαδικασία μετείχαν εκατοντάδες μάρτυρες, παρόντες στο συμβάν και άλλοι που δεν ήταν καν εκεί, παρόλα αυτά οι μαρτυρίες τους κρίθηκαν "αξιόλογες" χωρίς, όπως κάποιοι αντιλαμβανόμαστε, να τύχουν απαραίτητου ελέγχου.

Πληθώρα ενδεικτικών, αποδεικτικών και άλλων εγγράφων/στοιχείων κατέφθαναν στο γραφείο του κυρίου Ανακριτή. Ξεκάθαρο σε όλους, και εμάς, το γιατί ζητούσαμε να έχει ανατεθεί σε Εφέτη Ανακριτή η υπόθεση. Δυστυχώς δεν εισακουστήκαμε. Το έργο του κυρίου Ανακριτή ήταν εξαρχής δύσκολο.

7. Κατά την ανακριτική διαδικασία προέκυψαν ευθύνες για 28 κατηγορούμενους, με πολλούς ακόμη και τότε να λείπουν από το κατηγορητήριο. Οι άνθρωποι αυτοί δεν κλήθηκαν ούτε σαν μάρτυρες στην διαδικασία!

Για παράδειγμα, δεν κλήθηκε ως μάρτυρας η αξιωματικός υπηρεσίας του Συντονιστικού Κέντρου που γνώριζε τι συνέβη μέσα στο Συντονιστικό Κέντρο με κάθε λεπτομέρεια. Δεν κλήθηκε επίσης η εκπρόσωπος της Περιφέρειας που ήταν στην περιοχή στις 18:00 και έλαβε γνώση των χειρισμών των στελεχών Π.Σ. και ΕΛ.ΑΣ. Και οι δύο εμφανίστηκαν στην υπόθεση αρχικώς ως κατηγορούμενες, απαλλάχθηκαν και ως δια μαγείας εξαφανίστηκαν!

Όπως δεν κλήθηκαν ποτέ ο ιδιοκτήτης της MotorOil και ο τεχνικός ασφαλείας των διυλιστηρίων.

8. Μετά τα όσα τραγικά εξελίχθηκαν το βράδυ εκείνο και τις επόμενες ημέρες, και με όσα έβλεπαν το φως της δημοσιότητας για παρεμβάσεις τόσο στο ίδιο το συμβάν αλλά και μετά, με τις προσπάθειες συγκάλυψης του εγκλήματος που τελέστηκε, και τον τρόπο που αντιλαμβανόμασταν ότι θα διεξάγονταν η προανακριτική και ανακριτική διαδικασία, συγγενείς θανόντων θυμάτων, που ζητούσαν να αναβρεθούν τα πραγματικά αίτια του εγκλήματος και να αναζητηθούν ευθύνες και από πολιτικά πρόσωπα, έκαναν εγκλήσεις που έφτασαν στη Βουλή.

Δεν ανακοινώθηκαν στην Ολομέλεια τελικώς, και εφόσον δεν είχαν ούτε τη στήριξη Βουλευτών προκειμένου να συζητηθούν, μπήκαν στο συρτάρι του τότε προέδρου της Βουλής, κυρίου Βούτση, και δεν βγήκαν από αυτό ούτως ώστε να ελεγχθούν/συζητηθούν ούτε επί προεδρίας του κυρίου Τασούλα.

Δεν ενεργοποιήθηκε ποτέ ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών.

3.iii. Παραιτήσεις – Αναβαθμίσεις – Μηνύσεις Υπουργών

Παραιτήσεις Επί ΣΥΡΙΖΑ

Νίκος Τόσκας (Αναπληρωτής Υπουργός Προστασίας του Πολίτη)

Σωτήρης Τερζούδης (Αρχηγός Πυροσβεστικού Σώματος)

Κων/νος Τσουβάλας (Αρχηγός της ΕΛΑΣ)

Γιάννης Καπάκης (Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας)

Δεν παραιτήθηκε ο πολιτικός προϊστάμενος Υπουργός Εσωτερικών Πάνος Σκουρλέτης.

Αναβαθμίσεις

Βασίλης Ματθαιόπουλος, Αρχηγός Πυροσβεστικής το 2018, αποστρατεύτηκε το 2020.

Στέφανος Κολοκούρης, Υποστράτηγος το 2018, Αντιστράτηγος, Υπαρχηγός Α΄, και Αρχηγός το 2020.

Μηνύσεις

Ολγα Γεροβασίλη μήνυση «για συκοφαντικές ψευδής αναφορές στο πρόσωπό της κατά την επίμαχη στιχομυθία» στην Καθημερινή για τα ηχογραφημένα ηχητικά, τους συντάκτες και παντός υπευθύνου. Όχι στον Ματθαιόπουλο, που την επικαλέστηκε.

Επί κυβερνήσεως ΝΔ

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης Πρόεδρος της ΝΔ στις 31/7/2018 είχε ανακοινώσει: «Τα γεγονότα έχουν τη δική τους φωνή και είναι αμείλικτη. Αδυνατώ να καταλάβω πως υπάρχει πολιτική ευθύνη χωρίς παραίτηση. Δεν το καταλαβαίνουν όλοι οι συμπολίτες μας. Πρέπει να συνοδεύεται από πράξη. Πώς ασκούν τα καθήκοντά τους και σήμερα αυτοί οι άνθρωποι; Ο Τόσκας, ο Σκουρλέτης, η Δούρου, οι αρχηγοί της Πυροσβεστικής και της ΕΛΑΣ; Αυτοί μπορεί να κληθούν να διαχειριστούν και άλλη πυρκαγιά. Ποιος έχει εμπιστοσύνη σε αυτούς να διαχειριστούν μια ακόμα καταστροφή;».

Παρόλα αυτά:

Το 2019, ο πρώην αρχηγός της ΕΛΑΣ Κ. Τσουβάλας έγινε Γ.Γ Δημόσιας Τάξης έως το 2022

Στις 6/2/2020 Αρχηγός Πυροσβεστικού Σώματος έγινε ο Σ. Κολοκούρης έως το 2022 που αποστρατεύτηκε.

Το 2020-2021 οι Γ. Πορτοζούδης, Χ. Λάμπρης, Χ. Χιώνης, Δ. Παπαδόπουλος αναβαθμίστηκαν στις κρίσεις της Πυροσβεστικής.

Στις κρίσεις του Ιανουαρίου 2019, ο Χ. Γκολφίνος, Επικεφαλής του Συντονιστικού Κέντρου Δασοπυρόσβεσης (ΣΚΕΔ) το γνωστό 199, ανέλαβε Επικεφαλής Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Δυτικής Αττικής στην Ελευσίνα. Αποστρατεύτηκε στις 21/1/2021 ως ΕΥΔΟΚΙΜΩΣ ΤΕΡΜΑΤΙΣΑΣ τη θητεία του με το βαθμό του Υποστράτηγου.

Στις κρίσεις του 2020, ο Πύραρχος Δ. Παπαδόπουλος, Διοικητής Πυροσβεστικού Σταθμού Νέας Μάκρης, έγινε Αρχιπύραρχος και Διοικητής Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Ανατολικής Αττικής. Στις κρίσεις του 2021 τελείωσε η καριέρα του.

Στις κρίσεις του 2020, ο Αρχιπύραρχος Χ. Χιώνης, Διοικητής Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Ανατολικής Αττικής, έγινε υποστράτηγος και Κλαδάρχης Διοικητικής Υποστήριξης. Στις κρίσεις του 2022 τελείωσε η καριέρα του.

Στις κρίσεις του 2020 Αρχιπύραρχος Λάμπρης Χρήστος, Εναέριος συντονιστής, έγινε υποστράτηγος και Διοικητής όλων των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Αθηνών (Αττικάρχης). Στις κρίσεις του 2021 έγινε Κλαδάρχης. Στις κρίσεις του 2023 έγινε Αντιστράτηγος και Επιτελάρχης (νούμερο 3 στο ΠΣ). Στις κρίσεις του 2024 τελείωσε η καριέρα του.

Όλοι οι υπόλοιποι εμπλεκόμενοι και κατηγορούμενοι, συνέχισαν στο Πυροσβεστικό Σώμα και διατηρήθηκαν στις θέσεις τους, ενώ κάποιοι αναβαθμίστηκαν κιάλας, στις επόμενες κρίσεις του ΠΣ.

Στο πρωτόδικο δικαστήριο από τους προαναφερθέντες κρίθηκαν ένοχοι οι Τερζούδης, Ματθαιόπουλος, Φωστιέρης, Παναγιωτόπουλος, Χιώνης.

Όλοι μας, σε αυτές τις αναβαθμίσεις είχαμε αντιδράσει, θεωρώντας τις αδιανόητες και προσβλητικές, ενώ για την αναβάθμιση του Κολοκούρη είχαμε απευθύνει επιστολή διαμαρτυρίας και προς τον Πρωθυπουργό.

Αιτήματα Εξεταστικής Προανακριτικής

Στις 6/9/2018 διαβιβάστηκαν στη Βουλή μηνύσεις προκειμένου να ελεγχθούν ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες, σύμφωνα με τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών, για τους Υπουργό Εσωτερικών Π. Σκουρλέτη, τον αναπληρωτή Υπουργό Προστασίας του Πολίτη Ν. Τόσκα και τον Γ.Γ. Πολιτικής Προστασίας Ι. Καπάκη, καθώς «οι ευθύνες των υπουργών προκύπτουν ξεκάθαρα από τον επιχειρησιακό ρόλο που ανέλαβαν λόγω της θέσης τους, στο κέντρο επιχειρήσεων της Πυροσβεστικής την 23.07.2018.»

Ενώ αναφερόντουσαν στην ποινική διερεύνηση της υπόθεσης για το κακούργημα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση με ενδεχόμενο δόλο, δεν έγινε ΚΑΝΕΝΑ αίτημα εξεταστικής προανακριτικής επιτροπής από κανένα κόμμα.

4. Ομαδικός Τάφος

Ένας από τους κύριους καταστατικούς σκοπούς μας είναι η πλήρης αποκάλυψη της αλήθειας του τι ακριβώς συνέβη στις 23 Ιουλίου 2018.

Ένα από τα μεγαλύτερα ερωτήματα είναι, πόσοι τελικά είναι οι νεκροί μας;

Όλοι ακούγαμε ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες ότι οι νεκροί είναι περισσότεροι από όσους ξέρουμε και πως υπάρχει και ομαδικός τάφος στο Κοιμητήριο Νέας Μάκρης. Κανείς όμως δεν βγήκε να κάνει οποιαδήποτε επίσημη ενημέρωση.

Γνωρίζετε όλοι πολύ καλά πως κάθε θέμα, πόσω μάλλον αυτό που είναι ιδιαίτερος ευαίσθητο, το αγγίζουμε με αξιοπρέπεια και το επικοινωνούμε όταν πια είμαστε βέβαιοι για τους ισχυρισμούς μας, με αποδεικτικά στοιχεία. Χωρίς πυροτεχνήματα για την πρόκληση άσκοπου ενδιαφέροντος.

Μετά από αίτημα του Συλλόγου μας, αμέσως σχεδόν από τη σύστασή μας, προς το Δήμο Μαραθώνος, για τη χορήγηση πληροφοριών για τον ομαδικό τάφο, μας απέστειλαν την απόφαση Αντιδημάρχου, με την οποία αποφασίστηκε «η χορήγηση άδειας ταφής, τμημάτων ανθρωπίνων σορών και βιολογικού υλικού, συνεπεία της πυρκαγιάς».

Πιάνοντας και Ξετυλίγοντας το νήμα από εκεί επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση Αντιμετώπισης Εγκλημάτων Εμπρησμού και ζητήσαμε τα επικαλούμενα στη δημαρχική απόφαση έγγραφα.

Το πρώτο έγγραφο αφορούσε αίτημα προς την Εισαγγελία «να μεριμνήσει για τις ενέργειες που πρέπει να πραγματοποιηθούν για την ταφή τμημάτων ανθρωπίνων σορών και βιολογικού υλικού καθώς και ζωϊκών οστών, όπως και για την καταστροφή καμένων προσωπικών αντικειμένων».

Στη συνέχεια με δεύτερο αίτημα προς τη Δ.Α.Ε.Ε. γίναμε κοινωνοί του από 10/8/2018 εγγράφου, ενός πίνακα, απευθυνόμενου στο Κοιμητήριο Σχιστού, που αναφερόταν σε μη ταυτοποιημένα μέλη και σορούς, ο οποίος πίνακας διαθέτει 18 εγγραφές.

Δεν σταματήσαμε την έρευνα και πλέον έχουμε εις χείρας μας την από 23/8/2018 έκθεση ανεύρεσης/φωτογράφισης τμημάτων μη ταυτοποιημένων σορών, με 16 εγγραφές, 2 φέρονται πως αφορούν τελικά ζωϊκά μέλη και τέσσερις αφορούν από 2 άτομα έκαστη, καθώς και μια πραγματογνωμοσύνη για ανευρεθείσα σορό ανδρός αταυτοποίητη.

Με όσα μπορούμε να αντιληφθούμε μιλάμε για τουλάχιστον 14 έως 18 ακόμα θανόντες, των οποίων βρέθηκαν μέλη και βιολογικά υλικά αλλά δεν ταυτοποιήθηκαν. Από τα έγγραφα προκύπτει επίσης ότι αρκετά μέλη ανασύρθηκαν μέσα από οχήματα.

Αλήθεια, πότε και ποιος μας ενημέρωσε για τον ακριβή αριθμό των διαφορετικών ανθρώπινων DNA που βρέθηκαν;

Από πού προκύπτει ότι έγιναν προσπάθειες ταυτοποίησης τους και αναζήτησης συγγενών μέσω τυχόν δηλωμένων αγνοουμένων σε τμήματα ή Πρεσβείες;

Πόσο πιο σκύλευση νεκρών συνιστά ο ενταφιασμός ανθρωπίνων μελών με ζωικά για τα οποία επιβάλλεται καύση ή υγειονομική ταφή;

Όταν τα καμμένα αυτοκίνητα αποσύρθηκαν κακώς και χωρίς έλεγχο και στοιβάχτηκαν, πώς ξέρουμε ότι μέσα δεν υπήρχαν επιπλέον ανθρώπινα μέλη;

Όταν έχουμε τουλάχιστον 3 περιπτώσεις παράδοσης λάθος σορού σε συγγενείς, και στη μια κιάλας περίπτωση ο υπεύθυνος αντιπύραρχος, γνωστός και μη εξαιρετέος και από άλλες υποθέσεις, ζήτησε να συγκαλυφθεί και να διορθωθεί το λάθος στα κρυφά, πώς είμαστε βέβαιοι τι υπάρχει στον ομαδικό τάφο και σε ποιον ανήκει;

Έστω και 7 χρόνια μετά, οφείλουμε να αναδείξουμε, όσα, προσπάθησαν, τότε κυριολεκτικά και μεταφορικά, να «θάψουν», ώστε να αποδώσουμε στους νεκρούς μας την οφειλόμενη τιμή και την αγαλλίαση.

5.i. Διοικητικά Δικαστήρια/Εφέσεις

Τα τελευταία 3 περίπου χρόνια, όλοι εμείς πέραν της καθημερινής “επαφής” που έχουμε με κατηγορούμενους και τους δικηγόρους που τους εκπροσωπούν στη ποινική δίκη, έχουμε να τους αντιμετωπίζουμε και δια μέσου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή των εντεταλμένων δικηγόρων των φορέων Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Περιφέρειας που τους εκπροσωπούν.

Στις Διοικητικές Αγωγές που υποβάλουμε ερχόμαστε αντιμέτωποι με τις, εκπληκτικού περιεχομένου θέσεις τους, αντιγραφή των ίδιων σχεδόν προς όλους, όπου μεταξύ άλλων μας επιρρίπτουν υπαιτιότητα και συνυπαιτιότητα 95 και 99%, ή αφήνουν υπόνοιες για το ιατρικό ιστορικό θανόντων που συνετέλεσε στο θάνατο τους, όπως και την ευθύνη των εγκαυμάτων για τις βλάβες που υπέστησαν.

Για αυτές τις θέσεις τους, τόσο εμείς, θύματα και συγγενείς, όσο και οι φορολογούμενοι πολίτες, έχουμε καταβάλει ήδη ένα υπέρογκο ποσό, άνω των 500.000 ευρώ, ως αμοιβή των εντεταλμένων δικηγόρων τους.

Η παραίτηση από του δικαιώματος άσκησης εφέσεων εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου, είναι μια θετική εξέλιξη, που έρχεται αν και καθυστερημένα, να διορθώσει στρεβλώσεις.

Όπως ενδεχομένως γνωρίζετε και επισημάναμε και στην σχετική ανακοίνωση που εκδώσαμε προ ημερών, ένας αριθμός υποθέσεων έχουν ήδη εκδικασθεί και σε 2^ο Βαθμό και αναμένονται οι σχετικές αποφάσεις. Επίσης, υπάρχουν δύο σημεία ενδιαφέροντος που αφορούν, αφενός στις αγωγές αποζημιώσεων για υλικές ζημιές, και αφετέρου στις εφέσεις τρίτων συνυπόχρεων, δλδ Δήμοι, Περιφέρεια και άλλοι Φορείς.

Κατόπιν αιτήματος μας, αυτά τα σημεία ενδιαφέροντος εκλήφθησαν υπόψη των νομικών αρμοδίων και θα συνηπολογιστούν στη σχετική διάταξη και περιμένουμε την ψήφιση της κυβερνητικής τροπολογίας, γεγονός το οποίο χαιρετίζουμε.

Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να γίνει σαφές ότι τα χρήματα δεν είναι πάντα το ζητούμενο, ούτε εγγυώνται άφεση αμαρτιών για παραλήψεις και λάθη της πολιτείας επί 7 συναπτά έτη.

5.ii. Ερανικοί (και άλλοι) Λογαριασμοί

Αμέσως μετά τη φονική και ολική καταστροφή που υποστήκαμε, πλήθος συνανθρώπων μας, ιδιωτών και φορέων έδωσαν από τη υστέρημά τους και σε όποιο βαθμό μπορούσαν χρήματα ως βοήθεια για εμάς, ως πληγέντες, μέσω ερανικών ή άλλων λογαριασμών και διατέθηκαν για άλλους σκοπούς, εξαφανίστηκαν ή λιμνάζουν.

Ο λόγος της αναφοράς μας, ΔΕΝ είναι το προσωπικό κέρδος και θα είναι λάθος να μένει όποια λανθασμένη εντύπωση στους συμπολίτες μας.

Δεν έφθασαν σε εμάς και δεν πλουτίσαμε από αυτούς. Το αντίθετο, όλα αυτά τα χρόνια μετά τα βάρη που έχουμε επωμιστεί με κάθε τρόπο δυνατό και αδύνατο, έχουμε περιέλθει οι περισσότεροι σε πολύ δύσκολη θέση αντιμετωπίζοντας και πολλά επιπλέον προβλήματα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η δωρεά για δημιουργία νοσοκομείου – αναβάθμιση Κέντρου Υγείας, ένα πραγματικό έργο ανακούφισης, που ΠΟΤΕ δεν έγινε, τουλάχιστον μέχρι σήμερα.

6. Θεσμικά Αιτήματα/Διεκδικήσεις

Ο Σύλλογός μας από τη σύσταση του, προσπαθεί να βρει ευήκοα ώτα έναντι κάθε θεσμικού φορέα προκειμένου να θέσει τα αιτήματα των συγγενών θανόντων θυμάτων και των εγκαυματιών θυμάτων, τα οποία είναι γνωστά από την αρχή της τραγωδίας. Δεν είναι πράγματα που θυμηθήκαμε σήμερα και ασφαλώς δεν είναι πράγματα που δεν έπρεπε να ζητάμε.

Δεν εθελοτυφλούμε και δεν θα σταματήσουμε να καυτηριάζουμε την πολύ καθυστερημένη αντίδραση όλων των κυβερνήσεων από το 2018 έως σήμερα που δεν έλαβαν και δη έγκαιρα όλα τα μέτρα ανακούφισης, μέτρα που θα οδηγούσαν στην αποφυγή κατάθεσης ισχυρισμών από τον δημόσιο τομέα ακόμα και συνυπαιτιότητάς μας στα οποία, μέσα στον πόνο μας, έπρεπε να απαντήσουμε για να αποδείξουμε ότι δεν είμαστε "ελέφαντες", αλλά και που θα έθεταν ή θέτουν υπό διακινδύνευση την ωφέλεια του συνόλου των πληγέντων.

Παρά ταύτα, το κύριο αίτημα μας ήταν, και παραμένει, το να έχουμε αν μη τι άλλο, ίση μεταχείριση με αντίστοιχες τραγωδίες που προηγήθηκαν ή που δυστυχώς επακολούθησαν την δική μας, ώστε στο επόμενο συμβάν να μην χρειάζεται τα θύματα και οι συγγενείς να παλεύουν για τα αυτονόητα.

Τέτοιες νομοθετικές ενέργειες είναι καλοδεχούμενες, όχι φυσικά άκριτα, και μάλιστα ο τρόπος που κάθε φορά θα νομοθετούνται θα δείχνει αν οι αποφάσεις λαμβάνονται συγκυριακά ή για ιδιοτελείς σκοπούς, ή αν πραγματικά το κράτος έχει καταλάβει ότι πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του.

Επίλογος

Αναμένοντας την απόφαση και αυτού του Δικαστηρίου, στεκόμαστε στην πρόταση της Εισαγγελέως η οποία στις περισσότερες προτάσεις και στο σκεπτικό της, περιέγραψε ξεκάθαρα την έκθεση σε κίνδυνο με ενδεχόμενο δόλο. Ωστόσο, δεν τόλμησε να φτάσει σε αυτό που πράγματι θα την άφηνε στην Ιστορία: Την αναβάθμιση της Κατηγορίας από Πλημμέλημα σε Κακούργημα...

Όπως η ίδια ανέφερε στην πρόταση της, «δεν ήθελε να είναι εκείνη στην οποία θα οφειλόταν η παραγραφή της υπόθεσης».

Μεγάλο λάθος Κυρία Εισαγγελεύ μου!

Με όλο το σεβασμό και το θάρρος του πόνου και των παθών μας, προτιμάμε να ξέρουμε ότι κάποιοι δεν δικάστηκαν ως δολοφόνοι επειδή παραγράφηκε το αδίκημα, παρά να πάνε σπίτι τους, είτε ως αθώοι ή με ποινές χάδι.

Εξάλλου, πρόταση θα ήταν όχι απόφαση!

Αυτές τις μέρες αγοράζουν οι δικηγόροι ημών και των κατηγορουμένων. Σύντομα, αναμένουμε την απόφαση του Δικαστηρίου.

Ζητούμε, από τους δικαστές, εάν δεν αναγνωρίσουν ότι όντως απαιτείται αναβάθμιση της κατηγορίας, που θα ήταν με βάση τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία το ορθό ειδικά για κάποιους εκ των κατηγορουμένων, μια απόφαση που,

- Να συνάδει με το κοινό αίσθημα για απόδοση Δικαιοσύνης, για ένα έγκλημα κατά της ζωής 104+57 ανθρώπων.
- Να δικαιωθούν οι νεκροί μας και να αγαλλιάσουμε όσοι "ζούμε" με καμένα σώματα και ψυχές, με την αναγνώριση της αλήθειας και των πραγματικών περιστατικών.
- Να σταθεί η δικαιοσύνη στο ύψος των περιστάσεων, όταν υπενθυμίζουμε ότι το 72% των Ελλήνων Πολιτών στις δημοσκοπήσεις δεν έχουν πλέον εμπιστοσύνη στους Έλληνες Δικαστές και τους ταυτίζουν με τους πολιτικούς.

Δεν μπορούμε δυστυχώς να αξιώσουμε τη δικαιοσύνη που στερήθηκαν τα εγκλήματα που έγιναν πριν από εμάς! Μπορούμε μόνο να αξιώσουμε δικαιοσύνη για τα εγκλήματα που κρίνονται τώρα και που θα κρίνουν το νομικό πλαίσιο βάσει του οποίου θα κριθεί και κάθε άλλο που ακολουθεί!!

Δεδομένης της δυνατότητας που προσφέρει η νομοθεσία (εθνική και διεθνής) είμαστε διατεθειμένοι να προσφύγουμε όπου απαιτείται σε όποιο Ανώτατο επίπεδο, ατομικά και συλλογικά, προκειμένου να υπερασπιστούμε και αξιώσουμε δικαιοσύνη.

Κυρίες κύριοι, το φωνάζουμε εξαρχής,
Το δεδικασμένο που δημιουργείται θα επιτρέψει να καιγόμαστε, να πνιγόμαστε, να σκοτωνόμαστε και να μη φέρει ευθύνη κανείς!

Μας αφορά όλους! Οι ζωές μας έχουν αξία!

Το Διοικητικό Συμβούλιο